

Den 9 mars (Bourunga).

Gjorde ett flertal timmars försök
att penetrera till några strä-
vätter om Bourunga belägna
höjsträckningar som äro be-
västa med högväxt skog, men
måste slutligen vända då
vegetationen var så tät att
vi ständigt måste antingen
klypa oss fram eller krypa
på alla fyra. Höt här de
båda arterna bonnyfågeln
(*C. vindi-plendens* och *C. sp.*) som
höll till i ett högt blommande
träd (breda blad och korta
blommor i stora klippor) såg en
dricka, men lyckades inte få
skott på den. Gick sedan
vidare till stor-skogen. Höt
23 fåglar och 1 ekorre.

Den 10 mars (Bourunga - Kulenga)

Marcherade idag från Bourunga
och framkommo till missions-
stationen i Kulenga efter cirka
2 timmars march, och möttes
mkt. förkommande af prästeras
Under vägen sköt jag en del
småfågl (10 st), däraf en liten
olivfärgad fågel med brun
hufvud och mkt. kort stjärt.
Den höll till i medelhöga träd
med mkt. breda blad. Såg en
till, men bonnade. Troligen
samma art som jag såg vid
Lake. Under den tid vi västar
vid missionen äro vi prästeras
gäster vid måltiderna. Prinsen,
Översteprästen, Oleson och Carl
voro ute efter goriller och
de hemkommo vid 3-tiden
sedan Prinsen fäste skjuta en

Stor gammal hane. De hade kommit på första spår vid 7-tiden på morgonen och följde dem i nära 6 timmar innan de kommo upp till dem. Gorillorna voro i mkt lätt buskage och prinsens sig den som han sköt endast som en skugga på c:a 6 m. afstånd. När gorillorna hörde falket värma sig förde de en farligt oväsen och skällde.

Den 11 mars (Luleña)

J förhoppning om att den af prinsens under gårdagen skjuten gorillan skulle komma in före kl. 8 fm. Väntade vi vid missionen. Men som ingen gorilla hördes af kl. 8 beslutade vi oss att gå oss af. Prinsen och Olsson skulle försöka sin lycka på elefantens, som sådes hafva sitt tillkall på lavastätten omkring 3 timmars march från missionen, medan jag och Öfversteprästern gingo efter gorillor. Vi gingo upp för de branta sluttningarna nordost om Luleña och hade en vät på knogig march på en slipprig stig med brant stigning. När vi kommo upp

gingo vi vidare på plåtan
 och passerade genom en terr-
 äng beväxt med när och
 höga tistlar. Så småningom
 togo vi an en elefantstig
 som gick upp mot mikino
 och kommo nu in i mer
 högtamning, fullig urskog
 med höga träd klädda med
 massor af lianer och mesta-
 dels mossbeväxta. Följde
 kanten af en djup ravin
 utan att hitta några färsta
 spår. Gingo så ned i den
 djupa ravinen och upp på
 dess andra sida. Efter en
 halftimmes klivade vi färsta
 gorilla-spår och an vristog
 ett förföljande genom ganska
 svår terräng. Läskilod på
 ett ställe var passagen svår

då gorillorna gått ned i en
 djup ravin och för att kom-
 ma ned till ravnen var boten
 måste vi åka s. k. a - kamm
 Ravnen annor sida upp
 för hvilken gorillorna gått
 var nästan uterlutande
 beväxt med små och stora
 (manshöja) brännässlor som
 var allt annat än angenäma
 än passera genom. Men
 fram näste vi och det kunde
 dock hjälpas att vi brände
 oss betydligt. Strax på andra
 sidan af ravnen kommo vi
 på en plåt hvarest gorillorna
 legat och på ett ställe sågs
 fyra liggplatser bredvid hvar-
 andra. Dessa liggplatser var
 mestadels belagna i tät
 buskage nära foten af större

träd, och voro en rund för-
djupning i marken täckt
med gräs. Gorillorna hade
flerstaddes betat och tycktes
deras föda förutom af bambo-
skor utgöras af några gula,
krisbärliknande frukter här-
stammaende från några bred-
bladiga träd. Flerstaddes hade
de öfren skalat af barken
på träden och brytit ned
stora bambos ut hvilka de
nått gästen. Snart förklara-
de spåren att vi voro
gorillorna vära och att de
besannade sig då vi genom
rörelser i träden kunde skönja
deras närvaro. Så med en
finger vi höra ett skarpt, skräll-
ande läte och en uppstöt
en rörelse i somliga af de

107
med tät klängväxt bevänta
träden och vi hördes också.
Några gorillor gifva sig i väg
genom den höga undervegeta-
tionen som förhindrade kvare
adskilt. Jag och den bevisste
astarin skyndade oss fram
så fort vi kunde och innan
jag vinste ordet af fick jag
se en svart skugga som reist
sig upp vid foten af ett
träd c. 2-5 m. framför mig.
Jag fyrade omedelbart af
ett skott ut 450-tian och
dög gorillan tumla ned. Ibunda
för min första gorilla, som
visade sig vara en gammal
hona med ett litet foster
i sig. När jag stod vid ka-
daveri horde jag en annan
gorilla springa förbi mig på

3 meters afstånd men kunde
inte se den. Efter några
ögonblick varseblev jag en
stor banan som klättrat upp
på stammen af en stort
träd och nu skarpt fixerade
oss. Jag sköt och träffade
i skuldran så att gorillan
släppte taget och loll på att
falla ned. Dyrade nu af igen
nästan samtidigt med askarins.
Mitt skott blev tviligen bann
men af askarins skott för
gorillan död ned och fast-
nade i trädet. Mitt skott
var dödade och stor glädje
öfrå den andra gorillan!
Tozo några fotos af banan
som den låg inklämd mellan
två trädstammar och äto
viden en kall lunch. Därpå

109
tozo inälforna vi de båda
fallda djuren då de lågo så
långt ifrån missionen att
vi inte kunde få ned dem
innan mörkret. Jag sköt min
första bel. 11.20 fm. och den
andra 5 min. efteråt. Vi
tozo 2 1/2 timme hastig march
för att komma åter till
vårt läger. Endast en mindre
regnskur strax sedan jag
skjutit.

Den 13 mars (Luleå)

Frankallade flera rullar film på
f. m. Startet regn och åska
på eftermiddagen. Skref brev
och korrespondensen till Svenska
Dagbladet.

111
Den 13 mars (Luleå)

Idag skulle en större expedition
gå af stapeln, anordnad af
prästerne. Vid 9-tiden började
en del folk antända, men
dansen var fullkomligt fiasko
och rätt ingenting. Sedan gick
vi för att se på några smeder
som smätte järn. Några in-
födningar skulle kring en eld
omgifven af lavastycken.
Ena stycken hade blåsbäljar
(en sådant trästycke med två
skumbäljar som rördes med
två pinnar). Framför bäljans
spets afskiljd från denna var
en tråd, hvars smala ändre var
instrucken i elden. Ingenting
intressant, då allt var för mycket
civiliseradt. Skref brev och
korrespondensen på em.

Den 14 mars (Lulenza)

Prinsen och skon gifvo sig
idag af tin Putohuru. Efter
sevan de gån gick jag i
sydvästlig riktning mot
höjra höjder som ligga vid
kanten af luvastänen. Dessa
höjder sådes utgöra tillhåll
för apor, men af sådana
synes inte en spår. Tät
buskage (hög örtvegetation)
med mkt. högväxta träd.
Fåga fågellif. Sköt 15 st. samt
en skorre. Amydus med
en skarpt, flögligvande tät.
Såg en svart hornfögel med
hvita vingar. Rån så rött.
Spår efter vildsvin. Hem-
kom vid 3-tiden.

Den 15 mars (Lulenza)

Under dagens lopp ordnades med pack-
ningen af våra saker, då vi
morgon tidiga marchera till Karis-
Hiambi.

Den 16 maj (Lulenga - Mikewe)

Var vi skulle gifva oss af från Lulenga fanns i stället för de 250 bärare som af Weiler beordrats endast 130 st. Flera häller hade de båda förarne smut de Bärarna som skulle varit i Lulenga d. 15. infunnit sig. Weiler tar bärarefrågan an för vouchelant och har det städse varit något krångel med bärarna sedan vi kommit in på belgiskt område. Smellertid begaf jag mig af med de bärare som voro tillstades samt utan förare då vi hoppades på att få tag i några ändana vid Durunga. Från missionen gingo vi den vanliga vägen samt togo af åt väster strax innan vi kommo fram till campen.

Vi hade nu att passera genom östingen och hos chefen upp-bådade vi fyra vägvisare. Dessa ville först att vi skulle lägra strax invid byn då de sade att det inte fanns något väsen under vägen och att det var för långt att på en dag marschera till den lilla sjön där vi ämnade slå läger någon tid. Vi hade afren bråk med bärarna som fände sig icke orka längre. Jag måste tillunda lämna min machilla kvar i Durunga. När bärarna slutligen fingo klart för sig att vi icke tänkte stanna gingo de riktigt bra och vi hade den svåraste march vi hittills haft. "Vägen" var en djurstig och så god som hela tiden sjönko vi ned i gytjan öfver skodnen

Mycket buffelpår syntes längs vägen. Strax vid sidan af någon fång vi höra hur en buffel rotade bland bamboon. Jag gick ej ut den i den tät snälvegetationen och hade det nog varit rätt så ofryggligt om den anfallet. Såg den en ögonblick, just då den gaf sig iväg ej ut än ha hört resten af vaporn komma. Efter 6 1/2 timmars march kommo vi fram till en liten öppen plats och som det fanns väten i närheten bestöto vi oss att där slå läger då våra vägvisare hade att det var omöjligt komma fram längre i dag. Efter ytterligare 1 timmes anlöande Weiler betydligt höjd med att vara framme.

117
Under marchen hade vi närmast Barunga att passera genom en tät snälvegetation med tistlar och näsbor. Sedan kommo vi in i mera löjväxt. Skog med spridda beständ af bamboo. Sjämligt rätt så ringa. På flera af de skiffersvarta och röda väparna men ville jag ej skjuta för att ej skrämma bort i trakten betydligt vilt.

Den 17 mars (Mikens - Karissimbi)
Kallt under natten. Pröt upp
och marcherade iväg före safarier
Under natten hade 9 bäcarer.
rymt och måste vi lämna
kvar deras bördor hos Weiler
som stannade kvar i brist på
bäcarer. Terrängen idag bättre
och stigen icke så gytig men
vägen igenvärt så att vi fler
stades fingo lugga oss fram
Såg en "red drink" men hann
ej skjuta innan den förvarat
i den höga "gräset". Den terräng
som vi idag hade att passera
sprong var mera öppen och
beväxt med höga träd. Efter
omkring en timmes march på-
stod mina friare att de börde
grilla i skiten. Endast gamla
spår efter dem syns och är

119
jag så godt som undelat näst på
att de mistogs sig, då intet
mistänkt synes under hela
tiden innan vi framkommo-
ten en öppen gräsbekant slätt
i hvar rikt en liten god fauna.
Vårt läger ligger på högsta
punkten i dalgången mellan
Mikens och Karissimbi.

Mkt. kallt under natten
och låg jag med tre filtter,
ylleskjorta, kalonger, gyllepyja-
mar, skottlandströja och skinn-
väst samt hade kanelkäll-
fodret till min skyttegrapsrock
öfver benen. Min aneroid
visade vid campen 740 mm.
och bör vi sålunda befinna
oss på c:a 3100 m. höjd.

Den 18 mars (Kvarnsimbi)
Gick tidigt på morgonen ut för
att försöka få tag i gorilla. Vi
gingo längs Mikenos södra slutt-
ning och det dröjde länge innan
vi fann spår. Dessa voro
från igår eftermiddag och vi
bestöt oss för att följa dem.
Vi hade inte gått länge förrän
spårarna fögo lyn på gorillan,
ty det var en ensam gammal
hanne. Jag hann tyvärr inte
fram i tid och gorillan gick
nu ut i en ända vare för-
öring. Nu då den var fört-
tät, snårig bambu med insprängda
öppna platser bevädda med
nästol i mängd. Det var så
tätt att man inte såg två
meter framför sig och flerstädes
måste vi krypa fram. Plötsligt

121
fingo vi höra gorillan stå framför
oss men mellan den och
oss var en så tät vägg att
vi inte ansågo det rådligt att
krypa in där. Vi gjorde en
omväg och lämnade kvar min-
era ynnbarer och spårarna
med undantag af en. Gorillan
var på väg rätt mot mig men
fick tyvärr höra mig och kast-
ade helt om i sin eget spår
hant passerade alldeles förbi
mitte folk. Otur! Sedan följde
vi spårerna ännu en stycke
men utan framgång och äfven
lifede som jag tät försöka åter-
kom med oförväntadt resultat.
Under hemvägen kommo vi
för massor af gamla spår och
måst. liggplatser, de senare
beständes blifna vid jorden

af stora träd. Hemkom först
kl. 4 em. dubtigt trötta! Under
kvällen höjde vi gorilla höjt
upp på Mikens. Vädret väder
och tämligen varmt. Det
blev nog omöjligt att härfån
bestiga Karissimbi som ligger
ganska långt borta, och de ut-
lofvade guiderna från Ajundo
samt barwas kapa icke visat
sig! Har nu beslutat mig
att den 21 gå ned till den
Camp där vi lägrade under
hitmarschen. Fågellivet häruppe
ringa och gorillorna liksom
även buffarna synes icke gå
så högt upp.

123
Den 19 mars (Karissimbi)
Gick idag upp mot Karissimbi.
Första 2½ timmerna ganska be-
träffliga genom skog med tät under-
vegetation af manshöjd. I denna
skog såg så mycket korvar af
hvitka jag sköt 8. Densamma
Cinnyris sp. Fosterops sp. Parus sp
samt 2 arter kacksvitar. Mkt.
spår efter gorilla men alla gamla.
Likaså såg så mycket spår efter
buffen. När jag kommit upp på
den med höga träd bevakta
kammaren som syns från läget
kom jag till en vidsträckt jämn
slätt beväxt med enstaka be-
stånd af Pencio och jätteljung.
Föröfrigt var denna slätt ganska
smugg och här och kvar gölar
med vatten. Denna slätt var
ett kärt tillhåll för buffen och

Öfverallt syntes deras spår, bildande
riktiga vägar. På flera ställen
kunde de tagit gyltjebad. Den
slätt öfvergick så småningom
till skärfva berg och strökningen
var föga brant. Bergets sidor
bevuxna med likartad vegetation
som slätten samt förefiigt Växte
med en jämn gräsbevuxna af en
Alchimilla-art. Föga fågellif i
de högre regionerna. Bluspriga sp.
samt den lilla gråbruna flugsnapp-
aren med grönt på vingarna samt
den rödbruna Finelliiden voro
tillfälliga på högsta höjd, som
fåg kom upp till. Just där "slätten"
öfvergick till berg var den lång-
skjattade Nectariniiden allmän.
Rätt intä "björnbär" på sluttning-
arna (de lägre öfvan slätten) såg
en Ariker rätt högt upp. Ej

125
inga spår efter vidt annat än
buffel, som tycks gå rikt. högt
upp på berget. Den höjd jag idag
kom upp till skattar jag till
c:a 4000 m. Förutom de af
mig födda fåglarterna syntes
en buskskött-liknande fågel
(svart och vitt) men den var
så skygg att den trotsade alla
försök till närmande inom
skottkän. Inga insekter syntes
förutom några små spindlar och
en del små nätfjärilar i en
djup ravin. Kariesimbi är lätt
än bestiga, men de var för lågt
hinna till toppen idag allrakälet
som jag inte hade någon mat
med mig. Startade kl. 7 fm.
och kom kl. 4 em. Fick
nägot regn. Ejes voro vi ofia inne
bland molnen.

Den 20 maj (Karimibi)
Vid 8-tiden gick jag ut i ^{norlig} östlig
riktning från campen längs
Mikenas flätning i adé och men-
ing att skjuta småfågel. Vi
hade gått ungefär 15 min. från
lägret, då jag efter att ha på-
skjutit en flugsnappare pekade
en gnyttande lätelse som infod-
ingarna sade härrör sig från
aporn. Vi fortsatte längs flätan
och vi hade varit gått 5 min. då
vi kommo på alldeles fästa
spår efter en stor flock griller.
Samtidigt fingo vi höra ytteliga
en gnyttande samt flera gnytt
lätelser. Jag såg så småningom
bort tillbaka till lägret efter
min 450 och sedan han åter-
kommit togs vi an spåret. Vi
hade varit gått långt föran

127
jag varseblev rörelser i den låga
undervegetationen. Jag såg så småningom
en infodning smög oss försekligt
fram till ett stort träd där vi
voro fullkomligt dolda för grill-
orna som betade på en öppen
plats i skogen. I mitten af
denna plats låg ett kullfallet
träd med flera grenar synliga
öfver undervegetationen
och nu fick jag en mycket in-
tressant haftimme att iakttaga
grillorna. Tvänne ungar lekte
på trädets grenar. De voro mycket
klumpiga i sina rörelser och
ibland omfamnade de tvannarna
samt hoppade de och de ned
på marken för att åter komma
upp igen. En gång såg jag
den ena klappa trädstammen
med båda händerna. Då och

Då kom en större gorilla upp
på stammen (troligen modern
till den ena af ungarne) Hon
lekte med de båda ungarne
och de gick ofta runt den
med upstående stammen. En
gång omfamnade modern den
ena ungen och såg en stund
med den hållande den mot
sitt bröst. En annan gång sågs
en unge omfamna moderns
rygg. Ytterligare en unge sågs
en stund hålla sig i en till
höger befintligt stort träd. Ungar-
na voro rörliga och studera och
de voro kumpiga och luddiga
i sina rörelser. En gång
försökte den ena säga den
andra om då vid en hastig
rörelse ramlade ned och det
var nära att den andra

129
följde dess exempel. Till vänster
om skådesplatsen för denna scen
synes en större hanne som
såg uppmärksam på en annat
kullfärdigt träd på en afstånd
af cirka 25 meter. Denne hanne
gick då och då ned och af-
bröt blad och skott af växterna
som den med ena handen
förde till munnen ofta efter
att först ha betecknat den till-
tänkta födan. En gång tog den
sig med ena handen öfver mun-
nen. I mitten af sångskapet
tyvärr syns för mig befarat
sig den gamle hannen, som
en par gånger lät höra ett
grymtande läte. Då och då
hordes öfver tydligt hur någon
dog sig för sitt bröst (tydligvis
en god resonansbotten) Under

nya minuter var en större
djur uppe på den knuffallna
stammen och fixerade mig.
Det träd bakom hvilket jag
var dolda. Afståndet mellan
mig och gorillorna utgjorde
högt 25 meter, men tyvärr
var väderstämningen mulet och
disig så att det icke lönade
sig taga en fotografi af djuren
i det fria. Efter att ha be-
traktat djuren under mer än
en halftimme bestöt jag mig
för att ytterligare närma mig
dem och mellan mig och
gorillorna stod två stora träd
bakom hvilka jag ämnade taga
skydd för att försöka få en foto
samt ytterligare iakttagelser af
deras familjelif. Jag rop för-
siktigt fram och kom omed

131
upp till de två träden af hvilka
det en befann sig ca 25 m
från den plats där ungarna lät.
Men flocken hade börjat förflytta
sig från oss och ingenting syntes
från denna min utskottsplats.
Jag närmade mig försiktigt
lekplatsen och när jag var nästan
framme uppstod rörelser i
gräset framför mig. Gorillorna hade
tydigen hört något men de
förhålla sig tysta, liksom jag.
På cirka 50 m framför mig
böjde Mikens höja sig och jag
väntade lugnt för att slutligen få
se en gorilla som suckade och för-
orsigtigt klättrade upp för en låg
knuffallen trädstamma. Jag sköt
nu och gorillan (*Boemia*) förlade
död ned. Ögonblicket därpå
visade sig en unge som äfven

fick bita i gräset (afstånd 90 m).
Inom några sekunder visade sig
yfterligare en gorilla (♀) och strax
därpå den gamla hansen som skulle
gifva sig af upp för ett kullfallst.
träd. På de båda färga bita i
gräset för hvar sitt skott ur mansen
sedan jag snabbt laddat om fick
jag se resten af flocken i gäs-
march begifva sig upp för bergs-
klättringen på c:a 150 m. från
mig. Som det endast tycktes
vara honor och yngre exemplar
lät jag bli att skjuta. Då ned
en dock en stor hane upp bland
dem. Jag sköt och äfven den
ramlade. Strax därpå syntes
en hane till vänster om den
plats där jag sist skjutit. Yfter-
ligare ett skott rann och den
störtade ned till marken. Dock

133
visade det sig sedermera att det
varit en och samma gorilla på
vilken jag skjutit de båda bita
skotten. Det första hade gått
genom båda underkäkarna och
att ricka genom lungorna. De
öfriga gorillorna, som nog från
början varit c:a 25 st. togo nu
till flykten upp för den branta
sluttningen och försvann ut
sikte. Slut på denna in-
tressanta upplevelse! Tyvärr
började det regna och detta
omöjliggjorde tagandet af några
fotos ute i skogen. Vi måste
låta gorillorna rulla ned för
branten och skivmen togo
omedelbart af dem ute i skogen
där för att vi endast hade 8 kvarre
disponibla, då vi åter gick ned till
den andra campen för att göra den

i ordning åt oss. Carr med
en del loas skall gå dit med
i morgon och sedan följa Ruddle
och jag efter i öfvermorgon.
Vegetationen liknade den på
Mikeo, Karissimbi och Bissoke
sträcker sig i en sammanhäng
 till Sabino samt därför till
Muhabina och det är inga olikheter mellan
de tre förstnämnda och
Sabino. Därför säkerligen
endast en gorilla- ras på samt-
liga dessa vulkaner och G.
b. mikenensis icke värd att
hållas som en underart.

135
Den 21 mars (Karissimbi)

Gick ut i nordlig riktning från
campen. Gick intill denna och
träffades färden på efter en
leopard. Vi gick försiktigt fram
till den plats där kadroren
efter gorillorna låg, men leo-
parden hade inte sett dem. Vi
företogs längs den träbranta
slutningen af Mikeo och
opranför den plats där jag igen
sköt gorillorna hördes deras
läten. De hade tydligen inte
gått långt efter sköten. Hörde
derför gorillor i en annan
mera nordlig riktning. Efter
att ha gått längst oss fram till
en djup ravin i hvars botten
föt en bäck svängde vi i
nordvästlig riktning. Kommo in
i en synnerligen besvärlig och

oländig & lång där vegetationen
öfvervägande bestod af bönn-
nässlor. Vi nåtte hela vägen
hugga oss fram och som
fjällfjät var det minsta
mögliga värdet vi åter med
lägret. Låg spår efier kyras
samt duikers. Hemkom vid
1-tiden och hade då skjutit
1 ekorre och 14 fåglar. Carr
gick i morse ned till den
andra campen. Regen på
efiernmiddagen

Den 22 mars (Kariissimbi - camp 2)
Marcherade idag på morgonen med
till det lägre liggande lägret. Under
vägen höides gullor på Mikeos
Utöring. Sköt 3 fåglar och en
ekorre.

Den 23 mars (Camp 2, Karisimbi)

Dagens expedition företogs i aft och mening att försöka skjuta buff. Vi gingo därfor i väntlig sökning från campen och hade väl gått omkring 1 timme när vi antruffade första spår efter en ensam buff. Vi togs an denna spår och följde det cirka 2 timmar genomukt. svängomtränglig terräng - bambu (omväxt) med små med mer än vanlig undervegetation branta öppna platser. Plötsligt rusade buffen upp på ca 2 m. afstånd från mig. Jag befunn mig tyvärr på andra sidan af en tät bambubestånd och på den andra sidan af denna - eller rättare sagt inne i denna hade buffen haft sin leg. När den rusade upp lät det som den

skulle anfalla och det var några spännande sekunder. Ty lika väl som att rusa ifrån oss. Kunde jag praktiskt taget ha haft honom på börs pipan. Den valde emellertid att rusa sin väg och det lät som ett frustande lokomotiv när den rusade igenom den täta vegetationen, som tydligen icke lade det minsta hinder i vägen för trum. Vi följde spåret med yttersta försiktighet och efter cirka 50 meter upprepadde samma manövrer igen. Nu sågo vi blott hur bambun knäcktes. Ytterligare en gång kommo vi andras in på den, men utan att warden kunna se eller skjuta. Jag beslöt nu att uppgifva försöket att få den, ty i denna orto terräng är

det omöjligt komma en buffel
vära utan att den först ses
eller sädes för jägaren och
skulle den behöva emfalla
vore man fullkomligt hjälplös
och utan vidare stora chanser
att komma helskinnad ifrån
affären. Under hemvägen
hörde jag apot, men omöjligt
få syn på dem samt sköt 3
fåglar. De båda fjäder buxbals
höra till de skyggaste fåglar
jag nåt hävte och de visa
sig blott ett ögonblick för att
vidna snabbt bort i
i någon tät bambos rugg. Hem-
kom 14. 1 e.m. och strax där efter
började det regna.

Den 24 mars. (Camp. 2. Karissimbi)
Dagens expedition företogs i
riktning mot Karissimbi. Till
att börja med följde vi vägen
mot det andra läjret, men
tog snart af de bögen och
började en sakta framträng-
ande genom den höga ört
vegetationen. Stigningen
gjordes stark och var det
vår så tröttsamt. Vi måste
brygga oss fram hela tiden
Kommo slutligen upp på en
ås, på hvass sida begränsad
af raviner, där bergspunden
trädde i dagen på flera ställen
Den andra ravinen d. v. s. den
åt oss var mera tröttelek.
Sköt här kom på en red
Quiker som rusade upp på
75 m. höjd. Under upp-

Marchen hade jag funnit
ett bo (af vanlig utseende) af
Columba guinea subsp. med
ett starkt reffrat ägg. Skot
sedan honom vid boet, som
var beläget c:a 2½ m. från
marken i ett lågt träd. Fåga
svåfjällig. Den vanligaste
var den gylaktiga flugsnapp-
aren (se samlingen). Den är
skuggy och häller mest till
bland de höga öterna. Häre
uppe sågs den alltid då
och då uppe i de lägre träden
Den hade flera olika låten
brant en vacker sång. Min
mening var att fåga mig
upp till den slätt på Karis-
Sumbi dit jag gick från det
andra läget. När vi kommit
västan upp till den nordväst

143
om slätten belagna höjden, be-
vecklade med skog af vanlig ut-
seende, fingo vi syn på några
grillor som fögo sin sierta på
en öppen plats cirka 45 m från
mig. Två gamla hannar satte
på marken med ryggen stöd
mot en trästubb medan de
vände öfriga, trötliga höns om
dina af storken, hölls till
bland de höga öterna. Sjöparn
omöjligt hinna med taga några
foto af dem då de afven
varnat oss. Jag fick i blinken
tag i min 450 och aflossade
en skott rät i sidan på den
största hannan. Den satte
med sidan åt mig, medan
den andre vände bröstet åt
mitt håll. Vid skottet tog den
öfverbalansen och gjorde en

öfverblifning, framlande med
ett stycke för sluttningen. Jag
skot ytterligare ett skott i smalt
följd och äfren denna träffade
gorillan försvann ur sikte i
den höga örvegetationen. När
första skottet smade rusade
en hona fram till högen om
de båda hannarna medan den
andra som befann sig till vänster
om den endast tog till flykten
ut för höjden. Den andra hannen
flydde i riktning från mig
och såg jag den och honorna
försvinna ut för höjden. När
vi kommo fram till den
plats där hannen borde ligga
fanns ingenting, varn ett
svagt blodspår ut för höjden
visade hvart den gått. Efter
ett 30 tal män syntes för-

145
eller bland örterna men
gissa gorillan syntes icke
hvarför jag aflottade ett skott
på måfå. Allt blef nu tyst
och jag trodde gorillan fått mig.
Sist jag såg den försvann den
vid roten af ett med fåta
klängväxt i bruket fräd. Jag
sände Kilongozin (svarta guiden)
upp på stammen öfverför den
plats där gorillan försvann och
borde han kunna därifrån se
om den var död eller ej. I
det ögonblick mannen kom
upp i frädé rusade gorillan
med en skällande, hest läte
ut för sluttningen utan att
gissa mig tillfälle till ett
säkert skott. Nu vidtog ett
spännande förföljande under
ett par timmar och vi åter

man vara ytterst försiktig
ty markvegetationen var så
tjock att man inte såg något
allt. Gorillan gick endast
korta stycken och tog städse sin
lufflykt till de mer eller
mindre ihåliga trädens fötter.
Och som dessa städer voro be-
växta med tät klängväxt
förhindrade de hvarje utsikt.
Slutligen fingo vi se en go-
rillan gå in i en tät växt
och jag gick nu ovanför under
det att 2 man följde spåret.
Gorillan rusade plössligen upp
och kom rakt mot mig men
den var så illa därän att
den inte orkade uppför slut-
ningen utan lag sig omkr. 5
meter från mig. Nu fick den
en dödande skott och rullade

147
rundt samt tumlade ned
till den plats där den fört
legat. Vid närmare gransk-
ning befunns det att en
förra skott gått rätt genom
bröstkorset och kulen så
tillplattad på motsatta sidan
underligt att den med en
sådan skott kunnat gå undan
så pass som den gjorde.
Heltom vid 1/2 6 tiden ganska
hunnrig då jag hela dagen
varit utan mat. Dessutom
ganska vät då det började
öregna under kammarsken

Den 25 mars (Karissimbi - camp 2)
Var hemma i campen på
morgonen, då både jag sjöf
som mina båda qubearers be-
höfde hvila sig. Gick dock ut
ett kort stycke längs vägen och
sköt en ex. af den lilla väfvaen
med röd öfversida. Ytterligare
skugg jagel som stödde tagen sin
tillflykt till stora snår. Carr
ute på morgonen och kom öfver
en stor flock gorillor af hvilka
han sköt en stor gaminat han.

Den 14^e och slut på gorillajakterna.
Ruddle kolossalt stolt att hans
landman lyckats skjuta en gorilla.
Carr såg hela flocken när den
gick öfver en kullfallen trädstam.
Ruddle säger att B. just följde
den gorilla som R. önskade!!!

Den 26 mars (Karissimbi - camp 2)
Följde stigen väntan upp mot
föregående camp samt svängde
därefter upp på Mikeenos slut-
ning. Där var dock så trå-
panskomlig terräng att vi måste
gå på låga höjd. Under uppstigningen
hördas gorillor på Mikeenos västra
slutningarna högt upp på berget.
Sköt även på en red drake på
långt håll (165 à 175 m). Ranns
den dalgången där bäcken rinner
heller är del del Truncus till
de voro mkt. svåra att se då
de hölls till uppe i de högre
träden där löfverket var lukt-
tätt. Sköt 19 fåglar däraf en
Frankolin. Vacker vatten och
tänligen varmt.

Den 27 mars (Karissirabi - camp - 3)
Sick idag längs vägen upp till
den gamla campen såväl därifrån
upp till den plats, där de båda
gorillakadavren lågo. När vi kom-
mo dit voro de bortsläpade och
intet synes. Vi kastade några träd-
bitar in bland det höga gräset
men ingenting vörde sig. Min
ena gumbearer gick för att se
på det ena kadavret som släp-
ats bort ett litet stycke och då
han var alldeles invid det
öpprade en stor leopard upp. Ty-
värr såg jag ingenting af den.
Leoparden hade legat alldeles
invid kadavret vid roten af
ett stort träd. Endast min gum-
bearer hade leoparden för-
ömmnit in i sikte vid ett stort
träd omkring 100 m. från oss.

151
Jag sände en tre man för att
göra en omkräts och Hsämema
upp leoparden så jag skulle få
skjuta. Efter en liten stund
kom en man tillbaka och med-
delade att de såu leoparden.
Vi smogs oss skyndsamt fram och
just som jag höll på att klättra
öfver en knuffallen trädstam fick
jag sikte på leoparden som stod
och såg på oss på c:a 75 m, men
innan jag hann skjuta föroann
den. Det hade säkert varit
minst två leoparder vid gorillorna
och den andra kroppen var
också släpad ett stycke in i
gräset. Under huvvägen såg
rynvägen. Skot 2 fåglar. Sände
två askaris samt några bärare
med den stora säcken till platsen
och få se om vi få något i vänt.

Den 28 mars (Camp 2 - Lulenga)

Inga bärare upprorade sig under gårdagen och de antände inte förrän kl. 11 och då hade kullen redan fallit antalet kommit. Vid 10-tiden återvände vårt folk från den andra lägen. En leopard hade varit i saxen, men den hade tagit sig ut och låmnat rån så mycket här efter sig.

Lå för bärarna antändt begaf jag mig af till Lulenga dit jag antände efter $4\frac{1}{2}$ timmes march. Första biten af vägen var en enda gytjepöl och det var fruktansvärdt kallt.

Fintet märkvärdigt synes under vägen och jag såg endast en Batis. Inga fånska spår efter buffel synes. Ruddle och Carr samt allt vårt bagage antände

hit till Lulenga vid $\frac{1}{2}$ 6 tiden men den gode majoren var kvar då han inte hade tillräckligt med bärare. Vi ha nu beslutat att sända vägen första delen af safarien till Rubshuru i morgon bitida under det att vi själva invänta majorens ankomst och ämna starta i öfriga morgon. Inki regn på morgonen innan vi gåro oss af. Under marchen vackert väder och ganska varmt.

Den 29 mars. (Luleå)

Stego upp tidigt på morgonen
och sände iväg 83 bärare
till Putshuru. För öfrigt skref
jag bref och ordnade med
packningen af våra saker.
Majorien anlände vid 1-tiden.

155

Den 30 mars (Luleå - Putshuru)

Lämnade Luleå på morgonen
med den återstående delen af
vår safari. Hade af prästerna
erhållet ytterligare 18 loador samt
sålunda inalles 25 loador = 625
kg. Det var en rätt så lång
march till Putshuru och då
det var mkt. varmt gick
bävarne dåligt. Under vägen
passerade vi förbi Cornelius
(boer) och M. Boek skambas.
Putshuru ligger på en liten
höjd och har man en god
utblick öfver samtliga vul-
kanerna. På The och bridge
hos Commandant Frances samt
på lunch och middag hos
Commissioner de District Reddy.

Den 31 mars (Rutshuru)

Lof utmärkte under natten och
lä jag och Weiler ett ganska
bra hus. Puddle och Carr
ett annat logis strax brestis.
På fm. ordnades en del affärer
och gjordes en del inköp. Dy-
värn synes det dock vara o-
möjligt få köpa något vis och
det som för mer än 2 mån.
bestämts af Weiler är ännu
ej anländt. Det ser tukt. mörkt
ut för oss att komma i väg till
Kabare i morgon. Painsfrågan
är brännande och synes de
goda begärne vara alldeles
oförneqna att ordna något
så det går ihop. De skulle
seu huru bra allt gick i lin
i Uganda!! Ynkligt och trodde
jag de skulle ordna bra för oss.

Den 1 april (Rutshuru)

Naturligtvis afstordes intet af
de för länge sedan bestämda bär-
arne och det är fullkomligt
skandalöst huru begärne uoa-
chatera allt som synes till höra
transportväsendet. Jag sade dem
rent ut att jag verkligen trodde de
skulle göra sitt bästa för att ordna
på ett anständigt vis för Pains
safari och att vi inom bränskä-
murade icke haft något vidare
besvär med bararne. Jag tror
dessa tog skruf och att de
im börja göra administrationens
ansträngningar. Naturligtvis
hördes inga bärare af under
dagens lopp och skall det bli
intressant se om de komma i
morgon. Propskot på e.m. ett
belgiskt gevär. Sköt bra.

Den 3 april (Rutshurn - Joni)
Klockan 8 på morgnen uppen-
barade sig 44 barare af de
250 som vi för länge sedan be-
ställt till den 1 april. Vi gjorde
oss omedelbart klara till afart
och kl. 9 startade vår lilla
safari. Vi utmärkte först till
mai ya Kueend dit jag fram-
kom kl. 11 fm. Något regn under
vägen. Vägarne framkommo
 Mellan kl. 12 och 1/2 och hade
vi en kort rast. Startade igen
vid 1-tiden med Joni som
mål. Vägen vi följde gick
hela tiden öfver ett vackert
slättlandskap med 2/3 meter
hög gräs samt uttara träd
och buskar. Cotinuspareri latif-
caudata (?) mycket allmän. Dess-
utom sågs en del dufvor (sköt

159
en), *Myrmecocichla* (sköt!), *Cratogeomys*
samt väfvar och några *Cisticola*
sp. *Frankolinia talrica*. Så dess-
utom en väfvel. Vid 3-tiden
fingo vi det första villevärdet
i sikte (*Adelota kob ugandae*)
och sköt jag en vacker bock
på c:a 175 m. Under vägen
sågs ytterligare ett 20-tal kob,
några redbucks samt 8 *Kobus*
defassa (alla ♀) villevärdet ej
allt skyggt utan många betraktade
oss på 80 m. afstand. Under
vägen startat regn som dock
upplörde efter 1 timme. Jag
framkom till Joni ungef. kl. 5 em.
Under vägen passerades två
floder. Den bro utikt deligt och
varad på ena sidan.

Den 3 april (Yoni - Kabare)

Sof härligt under natten och
höjde inte än lejonens förde
oväsen i närheten af läjret.
Bröt upp kl. 6,15 på morgonen
och anträdde marchen mot
Kabare. Under första timmen
gick vägen genom skogsterräng
med akasier. Ganska rik
fågellif. Dessutom såg jag en
vårinbock samt 1 kob. Sedan
kommer vi ut på slätten och
måna vilt kom i sikte. Såg
en hus du kob samt några
reedbucks. Det var en lång
marsch och framkommo vi
icke till Kabare förrän kl. 2
em. Sköt bom på en kob samt
en reed buck. Döpis sälsynte
och under hela tiden såg
jag endast 6 st. samt hörde

flodkastor i en vägen närbe-
lägen gr. bod om flodkastor på
långs vägen. I Kabare samman-
träffade vi med Priisen och
de andra. De hade skjutit
15 lejon och 2 leoparder förutom
en hel del annat vilt!!!
Skada att man ej får vara
med och en kanske man
inte får något lejon, då det
inte är manligt. Priisen
och Olson hade skjutit 8
en man.

Den 4 april (Scabare)

Innan det riktigt var dager
startade jag åt följda af 10
båvar och gick långt norra
stranden af Lake Albert Ed-
ward. Finn ännu böja med synes
intet vildt, endast fårika spår
efter leopard. Efter att hafva
passerat öfver en bränna kom
jag in i flera vildtrik terräng
De vilde bestod mest af cob
samt dessutom af rustaken
topis och redbäck. Topi- kor
åtföljda af några i olika årdor
synes då och då, men de
voro yterligt skygga och såra
ännu komma i håll. Sköt på
en topi- hvar men dåligt skott
och den gick undan. Strax
efteråt sköt jag en topi (J) som
jag måste värma mig krypande

på alla fyra. När vi voro
sysselsatta med att få denna
kommo trännen vätsvin fram
mot oss på stätten och jag
fick göra en vackert skott på
den ena (9). Om en stund
kom ytterligare ett vätsvin
fram, denna gång en galt
med kolossal betar. Den
kom rakē mot mig och fick
sig ett skott på den tumlade
rundt. Lade ut kroppen af
topin som kill. Gick sedan
fram till kanten af en tät
skog. På steppen synes en
flock apor, men de voro o-
erhördt skygga och lät mig
icke komma sig inom håll.
Under hemvägen sköt jag en
vacker cob (8) samt såg två
ochakaler samt några karan.

Mycket varm dag och rätt
så kräpande än mer denna
hela dagen på steppen utan
någon som helst skugga. Under
natten till i dag hade vi haft
en snö. Rätt väder med
regn och bläst och mitt
tält höll på att blåsa iholl
och båda mina bord samt
träställningen kastades i -
kull. *Arctomys arctomys* är
ute och skjuta i alla rikt-
ningar och skrämna det
vilda. Det är också rätt så
färligt med *arctomys* då man
rår som det är kan få höra
dem skjuta alldeles i närheten.
Detta måste stängas och *arctomys*
bör inte få gå ut om. Ytter-
ligen 40 load antände från Rut-
Shum under dagens lopp.

Den 5 april (Kabas)

Idagningen begaf jag mig af
från lägrit för att gå till den
plats, där jag skjutit topin före-
gående dag. Tid "killen" hade
endast varit lyckor. Sköt en
marabon med kula på 125
m. samt strax därefter en
kob för samlingarna. Sedan
fortvätte jag ned mot sjön
och nära skogen påträffades
en storre flock waterbuck (nest
honor) Sköt en vacker buck
med korta, men grofva horn.
Kudarnet lämnades som kill.
För öfrige sedan komna inom
hik på honor och ungar af
topi, men ogörligt. Blässerade
en redbuck (sköt af frambrudet)
och förflydde den länge, men
gick den ur sikte. Därefter

fick jag syn på tre råttor
och nämnde mig dem på
ungef. 60 m., men sköt dem
igen. Efter en stund berättade
jag slutligen lifvet en
redbackhorn, men den var
tyvärr så sönderstycken att
endast kraniet kunde användas
Rign på morgnen, men sedan
varmt och vackert.

Den 6 april (Kabase)

Gick ut kl. 4.10 på morgonen i
akä och mening att undersöka
om lejon varit framme vid
mina båda "kills". Det var alldeles
bekvämt när vi gick och lejon
och flodhästar förde vägen nära
campen västerut. I mörkret
ville vi ha kommit nära
en flodhäst ty den gick frust-
ande undan. Vi voro äfven nära
ti nära en hyena men sågo
naturligtvis intet. Gingo fel i
början och dröjde det en stund
innan vi kommo på rätt stig.
Vid "topi-killen" hade hyenans varit
framme och sig sig tre st. på
längt håll. Vid Waculocken
var ingenting utom myror
och fallt upp med grannar
sittes i träden omkring. Under

hemvägen smög jag mig på
många topis och sköt med
den påfatta om mitt gevär
gick sönder igen. Det var den
helste bössa jag någon gång haft
och det skall Bästman få
veta af. Under vägen hade
vi haft båda fjällarna ute och
en leopard hade varit i den
ena, men gått in och släp
tränder hela fjällen. Kristids-
god och det skall äfrin
Bästman få i sig. Efter
lunch gingo Parnsen, Olson
och jag med till Rutshorn-
floden för att se på flod-
kastarna. På en ställe rök-
hade jag 56 st. som lågo på
en sandbank. De voro icke
det minsta dadda utan jag
kunde taga fotografier ifrån

169
själva flodstranden och då
hade jag de näraste på
omkring 15 m. afstånd. Då
och då dök en med en frys-
ring upp ur vattnet. Det var
bästigt se den gäspa. Slut-
ligen kommo vi öfver en
den skjuta och skulle jag
ha fört sköten. Jag sköt
på en stor och fick den
med det samma. Olson sköt
på två, men tror jag ej
han dödligt skadade dem. Ty
de försvann i vattnet.
Under vägen hade vi hört
lyon runt om campen,
och Arkenius, som var ute
i sin bonia hade haft dem
i väsketen af sin säm, men
icke fått skjuta. Inki- varmt
marchera längs flodstranden.

Den 7 april (Kabace)

Gingo för morgonen till Rusbhuru-floden för att skjuta flodhästar. Vid den första platsen sågs endast ett fåtal och sköt jag på en, som jag dock icke tror att jag fick. Sedan gingo vi vidare upp för floden och öfver den plats där jag sköt till en igår sköt prinsen ytterligare en och jag en. Den var rätt så stor och hade ganska bra betar. Prinsen var icke rädd för att uttala den var hans men jag tror han har orätt.

Den 8 april (Kabace - ^{Dichumbi} Goro road)

Lämnade Kabace för att gå till Goro i och för lejonjakt. Vi hade först att gå öfver Rusbhuru-floden i ränka kanoter, förfärdigade af bräder, hoppydda med gräsbast och väntat strömmade in i oroväckande grad så det kändes rätt så skönt när vi lyckligen kommit öfver den rätt så strida floden. Under vägen passerade Katana-byg, allt vi kommo efter 2½ timmes march. Under första delen af vägen sågs rätt många gans af de vanliga arterna. Från Katana fortsatte vi ytterligare omkr. 2 timmar till en annan liten by och Hogo vi här lämnade 20 m. från byn. Ett lejon hade för två dagar sedan illa tilltygat en halfvuxen fliska

som varit ute strax bredvid vårt
läger för att samla bränsle v.
Gingo med Liu byn för att tjäna
fickan, som hade 7 stora, djupa
sår dels i ryggen och dels på
benen och skinkorna. Det såg
raskigt ut och voro sären smid-
iga och fyllda med rått gräs.
Jag tror aldrig hon kommer
att överleva sina sår som
voro så djupa att seerna af-
nifrån. Sedan ut för att
skjuta kill för lejon jag
sköt 3 topis och 1 gris.

173
Den 9 april (^{Dichumbi} Gon road - Gon)
Under natten och vid 5-tiden
på morgonen hördes lejonens
ryta rundt läget i riktning
mot våra "killa". Vi gingo ut
innan det var dags och
skulle först gå till den af mig
skjutna topin. Gunbearers
kittade dock inte platsen och
när vi kommo ut ett stycke
på slätten fingo vi syn på
ett lejon (?) som sakta smög
sig fram. En topi stod i
närheten af honom och endast
hoppade urdm ett stycke
Vi gingo ett stycke rundt
men fingo aldrig se lejonet
igen. Ut hade topien
krupit in i en buske.
Gingo sedan ned till de
vattenbotten, som skjutits

af prinsen. Den end var
fullständigt borta. Lejonen
lade ätit en del uti
på slätten och sedan
släpat återstaden in i
den tätta skogen. Gung
tombaka till Släpet och march-
erade omedelbart till Goro.
Under vägen skot jag en
stor vattenbock, som jag fick
för följa en god stycke vidare
jag slutligen fick den för
godt. Vid 3-tiden gingo vi
ut för att skjuta kill och
ordna för onsdagens dref.
Skot 2 topis (♂) samt 3 col.
(288, 19).

Den 10 april (Goro)
Stego upp kl. 6 fm. och så snart
vi goro fjärdiga med frankosten
gingo vi med så god som smutliga
bänare till dalen, där vi lajt den
ena af de under gårdagen
skjutna topis som kill. Olson
och jag gingo i förhåll och
stälde oss på en liten öppen
plats, medan Prinsen gick med
drevet. När denna bates i gång
sågo vi snart en buskback
men denna bröt ut på ena
sidan. När drevet var ca
100 m. från oss uppstod en
starkt larm från drefkarlarna
och inom några ögonblick
kom en stor lejon [♀] i full
galopp ut på den lilla slätten
och rätt mot mig, som stod
några meter fränför Olson,

som vevade sin kamera. Jag
skot ett skott på lejonet, men
träffade icke och en gick
lejonet rätt mot mig. Andra
skottet gick, men utan syn-
bar verkan och det kändes
ett ögonblick rätt så kusligt
Hade lejonet behagat anfalla
oss hade nog både Olsson och
jag haft det rätt så otrefligt
då djuret endast var 10 m.
från mig. Men lyckligtvis
gjorde det en stort språng
rätt in i buskaget strax till
höger om mig. Våra gum-
blavers rusade upp på den
till vänster belägna åsen
och sågs där 5 lejon som
begjro sig iväg över steppen.
Sådan vi fått ihop drefvolket
gingo vi ut på steppen i

177
den riktning lejonen Yajit
och efter en stund fingo vi
dem på en par kilomet-
ers afstånd. Vi väntade en
och med kikare tyckte vi
oss se dem gå in i ett
litet buskage. Vi följde
efter upp mot detta och
Olsson och jag ställde ängs
upp oss för filmning medan
drefkarbande ordnade sig
på motsatta sida. Drefvolket
tecknade till oss att lejonen
voro i buskaget och så snart
folket började föras fram
kom en lejoninna samt
två halv vuxna ungar ut.
Honan kom på höger sida
om mig på 40 m. afstånd
och fick jag henne på
fläsk med en skott 1

ljantat. De båda ungarna
kommo rätt mot mig, men
som Olson skulle kunna vänt-
ade jag med att skjuta så
länge som möjligt. Då smitt-
er ett skott från prinsen
och den ena ungen faller
rätt framför mig. Den andra
kastade sig in i buskaget,
där ytterligare 3 halvdöda
nygar lägo. Vi gjorde nu
många försök att få ut
dem, men det lyckades
inte, utan lejonen endast
morrade och röt. Både
P.W. och dreffalket blevo
nu litet hetta på grötten
och prinsen sköt en nyze
medan askaris brassade på
de båda andra som dock
endast svarades. Prinsen fick

179
rätt på fläcken. Han hade
dock före jaktens början sagt
att han inte skulle skjuta
och nu föll nr. 2 framför
mig. Vi hade utst. beväp-
ning med de båda återstående
ungarna och försökte att
både hugga öppningarna och
tända på gräset. Ungarna
gjorde upprepade anfall
mot oss, men som Olson
skulle kunna sköta vi icke.
Spjut kastades på dem
och de revo och beto i
spjutet. Sågo dem flera
gångar och Olson fick några
bilder. Slutligen sköt jag
skjut den ena och prinsen
den andra och hade vi
samlunda nu 5 lejon därav
jag varit första, som be-

fanns bara samma hona
på vilken jag skjutit i
första drevet. Min ena
kula hade gått genom
svansen (!) som kläpptes af
Underlyst och tur för mig
att hon inte anföll mig
i början. Hemkommo vid
2-tiden omk. nöjda men
vär dag och mitt första
lejon! Sköt dessutom en
reedbuck (♂), som vi dock
funno dagen därpå.

Den 11 april (Sönd)

Idag på morgonen gick
Pålsen och jag ut för att
bygga en bonan norr om
Campen. Vi funno en bra
plats cirka 30 min. från
lägret. Sköt en cob (♂) till
hitt samt dessutom 3 topis
och två reedbuck (♂♀) till
samlingen. Den ena topin
tog äfven till samlingen.
På eftermiddagen släpade
vi den ena topin till bonan
samt lade blodspår däri -
från åt båda hållen
längs den ravin som drager
från i närheten. Såg flera
lejonspår därstädes. Weiler
anlände idag. Förutom det
vackra vilda såg jag tre
vaterbuckar (1 ♂ 2 ♀) & 1 bushbuck.

Den 12 april (Goro)

Prinsen och jag gingo på morgonen till vår boma för att se om något varit där under natten. Endast hyena hade varit där och ätit. Gingo hem och åt frukost och därefter gick jag ut för att skjuta kött till bevarne. Sköt 2 topis samt 1 redbuck för bantingen. Samt resten af en djur, som under natten dödade af lejon. Under natten hade vi hört lejonens rypa i flera rikteringar runt campen. Kom ut vid vårenadlet i och för filmning. Weiler hade haft djur vid sin boma och de hade ätit upp hans kill. På kvällen hade jag blodspår till min boma. Regn på e.m.

Den 13 april (Goro)

Gingo ut tidigt på morgonen innan det var dags för att gå till vår boma. Under vägen mötte vi på 5 hyenor och dessa följde oss ända fram till boman ibland undant på 20 m. afstand. Då och då stannade de och nosade på våra spår. Vid boman hade lejonet varit och slukat bort både topin och cuben. F.W. sköt 2 hyenor. Vi gingo sedan upp på slätten och sköt jag en topi samt prinsan & cob. När vi höll på att ta en öppen djuren fick jag syn på två lejon och nu började vi följda dem. Jag sköt 3 skott på en (?) och följde den i ena bakfötens hvast efter lejonet gick in i en snar. F.W. hade

afven skjutit 2 skott på lejonet.
Portvaktin var söderut och stötta
snart på ännu ett lejon som
vi dock icke fingo skotta på.
Återvände till läjret och
under vägen sköt jag en cob.
Fogo samtliga bärare med
och ordnade två dref där
lejonet gått in men ingen-
ting kom ut, utom en bush-
buck (?). Släpade sedan
toppen ned till boman och
på kvällen lades blodspår
till boman. Öppnadtade
i boman, men ingenting kom
förde lejon och hyenor hela
natten! Vacker natt.

185
Den 14 april (Goro)

Under natten hade vi haft full-
komligt lugn och ingenting hade
 varit framme vid boman.
Klockan hem till campen vid
1/2 8-tiden och efter att ha
 ätit frukost hade vi ordnat ett
 dref, den dagång där jag
 först sköt på lejon. Jag gick
 med i drefvet och hade vi
 två lejon inne. Jag ett gå
 mot skyllanens länys kanten
 af rönnen. Sedan var det
 ett annat som skulle byta
 ut genom drefvet. Det hade
 legat i en bäcke och hela
 drefvet hade passerat. Jag
 sköt det och hade furen
 få det. Starkt regnväder
 på förmiddagen, just sedan
 vi kommit hem efter drefvet

På eftermiddagen vi följde för att
skjuta kött till bänaride och
för att få blod till spriset
mot boman. Sköt två topis
och en cob. På kvällen gick
vi till boman. Såg en stor
jord (ca 1000) topis. Topis
och cob bannstid.

Den 15 april (Soro)

Fyra lejon kommo under
natten till vår boma, endast
några byxor sådd två och
kaler. Lejonerna hölls dock
borta i flera riktningar och
ett par tyckes vara rätt
på vägen. Idagningen gick
vi ut på slätten. Efter att
ha fått ett bra stycke
sköt prinsen en milt. Går
redan (B) som förs till
samlingen. Strax efteråt fick
vi till på ett lejon som
gick i riktning mot vi-
chumbi. Vi följde efter och
kommo fram till en boma,
som stupade ned mot en
mindre slätt ovanifrån af
skogspartier och lundarna
barkage. Prinsen gick

uppe på plattan och jag
följde kanten af branten
I en liten klunga beväst
med mimosa fick jag
plötsligt höra lejonets roarna
och det började just röra
sig mot mig med kraftiga
stranssarselen då jag höll.
Lejonet sprang frammit, gick
upp igen och fick sig en
nytt skott. Det gick in
ih i en liten buskage och
churn vi kastade sten dit
in norrade det endast och
ville inte ut. Jag aflifvade
det nu med ytterligare en
skott. Strax där efter an-
lände våra andra quaker-
ers och meddelade på en
och ytterligare två lejon.
Vi gick efter dem och

189
gingo nu snart se dem
ligga och sola sig på
öppna ställen i vid branten
af roarna. Vi gjorde en
stor omväg och lejonet
gingo upp på 150 m. af-
stånd samt ned för branten
Vi sprango fram och prinsen
skot en skott efter dem
samt sårade det ena i
magan. Fyrvär fick vi
aldrig tag i det. Churn
vi skoto efter dem på
200 m. afstand. På hem-
vägen skot prinsen en
västörin. Hade Drejjat i
den vanliga dalen på kvällen
men ingenting fanns icke
för bättre döda samt fyra
döende.

Den 16 april (Goro - Vichumbi)
Togs upp kl. 3.30 fm. och så
snart vi fått med säcken queso,
Pommes, Weiler och jag upp på
slätten för att söka efter lejon.
Vi gick i riktning med den
plats där jag sköt uti igår.
Ingenting syntes emellertid
och vi hade kommit till
den plats, där infödingarne
hade sina fällor, då vi fingo
sikta på en buffeljord som
gick och betade. Jag och
de andra drog upp till
ca 60 m. och sköt jag nu
på en hjur. Denne blev träff
ad och skilde sig från de
öfriga som nu skulpt fixerade
oss. Sköt ytterligare en skott
mot en större hjur och en
gjorde hjorden en halfring

191
runt oss. Omöjligt skjuta
annu ett skott på hjuren, då
den gick bakom korn. För
hvar bleserade och sköt
jag ytterligare på dessa, som
inom kort stupade. Vi togo
nu en spåret på den hjur,
som jag sköt med första
skottet. Den gick hade gått
undan ett par hundra meter,
innan den rusade upp innan
jag hann skjuta. Följde den
igen och kommo vi på den
i en tät buskage. Just som
den skulle rusad på oss sköt
Pommes en skott i hufvudet
på den så att den kastade
in igen. Gingo efter igen
och inom kort fingo vi sikta
på den i en lukt. Tät
buskage. Innan jag hann

Skjuta, smäller Weiler på
den med sin masser, och
en rusar buffeln blindt
rakt på P.W. och mig. Våra
skott smände samtidigt och
buffeln stupade 5 m. från
oss. Följde sedan länge blod-
spåret efter min andra
tyr men den gick slut-
ligen in i en tät skog dit
vi inte kunde tränga in.
Min skott hade tydligen gått
för högt och kulan hade för-
ligen gått rätt genom massen
På eftermiddagen såg och
byggde bonan, då Weiler och
jag ämnade tillbringa natten
där. Sköt en topi samt en
gås.

193
Den 17 april (Vickumbi)
Fotet, lejon kom fram till bonan
under natten. Dock hörde vi dem
i alla riktningar. Några hyenor
närmade sig killen, men plöts-
ligt satte de iväg i full fart och
mögligt är att ett lejon var i
nacketen och skrämde dem.
Orolig natt till följe af massor af
moskito. På morgonen gick
jag ut ett slag och sköt en
hona af vänelbock för sam-
lingen. Varmt och vackert
väder. På em. såg i östlig
riktning från läjret för att
skjuta kile. Sköt 3 topis, samt
1 bredback med abnormalt horn
samt dessutom 1 hare med
kula på 112 oteq. Sköt 1
marsvin.

Den 18 april (Vichumbi - Kabare)
 Gick ut tidigt på morgon för
 att se om lejonen var vid
 vägen af våra kille. Detta
 var emellertid icke förhåll-
 ändret: två var döda och
 den tredje hade uppåtits
 af ~~björn~~ hyena och gaur.
 Sköt en vätsvinn. Dröto
 sedan upp campen vid Vichumbi
 och marcherade till Kabare
 dit vi framkommo vid 12-
 tiden. Reynby på eftermiddagen
 på kvällen uti till en plats
 där askaris de två föregående
 kvinnorna stöt på två lejon.
 Ingenting syntes emellertid utom
 några bushbucks.

Den 19 april (Kabare)
 Öfersåg de samlingar som
 gjorts på sista safarin. Ut
 på eftermiddagen till den
 plats, där askaris sade sig
 ha sett lejon, men intet
 syntes. Sköt en cob (♀) för
 köket och en bushbuck (♂)
 för samlingarne.

Den 20 april (Kabare)

Den stora saxen väggade på morgonen, men ingenting fanns däri. Sedan i går eftermiddag hade jag varit i sticket i campen, ty jag hade haft en ärt-stor pigger under ena tårnagen. Min boy tog dock ut den med stor skicklighet. Post anlände, men ingenting alls till mig, utan bara till Prinsen, Ruddle och Carr. Dessa senare ligga fortfarande kvar i Kamin på grund af bärcarbrist. De hade haft vår resa öfver sjön och behöfde 6 dagar tillföge af storm! Packade på em. och stufvade de båda balmiererna.

Den 21 april (Kabare - Lake Edward.)

Afslutade lärtningen af de båda balmiererna på morgonen och vid 1/2 8 tiden var flottiljen bestående af dessa samt 10 kanoter färdiga att afgå. Vid 10 såg vi så bestående ut med många regnvaror i nord-ost. När vi varnade oss Rutschurn-florens tre utlopps-arnas rädde vi så låg sjö och vi rullade ganska ordentligt. Utanför flodmyningarna några sandbankar, öfverfulla med delikater och Rhyndrops. Förut hade vi haft elefantgräs och såg långa stränderda där ett rikligt fågellif rådde (se Reichmann). När vi skulle gå tvärs öfver viken mot Pontania rådde så stark

sjö när vi måste söka oss in
 till Katana, då den ena sjön
 efter den andra slog in i vår
 flatbottnade präst. Vi lägo några
 timmar i Katana där vi äto
 middag samt slötade vid 6-
 tiden på kvällen för att göra
 färd till Agui under natten
 med dess fullmåne. Lägo
 när så mkt. flodlikt utanför
 Ruedum-flodens mynnings
 samt i viken vid Katana.
 Prinsen, Weiler och jag i den
 stora båten, medan Olson &
 Arrhenius i den andra.

Den 22 april (L. Edward - Agui)
 Det blef inte så vänt mkt.
 som under natten och när
 jag lita tiden i min stol.
 Vädret bra med lugg och utom
 litet dyningas. Kärlig solupps-
 gång. Vännet hade från att
 ha varit snuttbrunt blifvit
 klart och stränderna täckta
 med klapperstenar. När
 han stegade bergen såg och
 i sjön, eljes omal stätt mellan
 bergen och sjön. På f.m. blef
 det mkt. varmt och det var
 en lång och tröttsam färd
 innan vi kl. 1 e.m. anlände
 till campen vid Agui, där vi
 slog läger. Där så mkt. Fette
 flugor under vägen, dock
 endast på sådana ställen där
 elefantgräset gick ned till sjön.